

Giới thiệu Dù Nàng Tàn Nhẫn Ta Vẫn Cứ Yêu Nàng

nàng là 1 tiểu thư hiện đại xuyên wa thời cổ đại cn hẳn là hoàng đế sở qc.chuyện tình của họ ra s sẽ dk giải đáp trong 1 chng nhè mời mn cùng theo dõi
để lại comment nhé

thanks khánh linh

Bạn đang đọc truyện *Dù Nàng Tàn Nhẫn Ta Vẫn Cứ Yêu Nàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: xuyên ko và gặp chân tình

Dù nàng tàn nhẫn ta vẫn cứ yêu nàng

Thể loại:xuyên không,ngôn tình đoàn 1 chương

ở thời hiện đại nàng là công chúa của bố mẹ và anh trai.Nhưng thật k o may mắn nàng mắc p hải 1 căn bệnh hết sức kì lạ tìm khắp các bác sĩ giỏi mà ko cách nào chữa trị được tận gốc ,bệnh ngày 1 nặng hơn cùng lúc ấy người yêu của nàng hẳn ta quay lưng phản bội nàng 1 lúc phải chịu đựng hai chuyện nàng không còn đủ sức để trụ nữa .Cuối cùng ,khi chiếc lá duy nhất còn sót lại trên cành cây rơi xuống mặt đất cũng là lúc 1 con ng rời xa trần thế ko còn vướng bụi hồng trần nữa,nàng đã nhắm mắt xuôi tay.Một lúc sau,tại trước cửa ,xuất hiện 1 đám quan binh do diêm vương cử đến ,một mực lao đến đưa hồn nàng về cõi âm giới mặc cho nàng có gào hét ra sao họ vẫn nhất quyết dẫn đi cho bằng được,nàng bị giữ chặt chân tay ko còn sức đến nổi ko thể cự quạ được.Đột nhiên con quỷ dạ soa phía đầu đàn tiến đến đứng trước mặt nàng báo:

-Người nay đã tận số âm dương cách biệt người nên buông bỏ mọi thứ người đã ko còn thuộc về nơi này nữa tránh khỏi bụi hồng trần đi đừng níu kéo làm gì mau theo bọn ta về châu Diêm Vương chống cự chỉ có người là thiệt

Nàng nghe lời hẳn ns con giận càng ngày càng lớn hơn chỉ biết gào thét:

-Các người bỏ ta ra ta ra ta cn có nhiều chuyện chưa làm ta chưa muốn chết

Bọn chúng ko thèm đếm xỉa những j nàng ns mà còn thân nhiên như ko có gì,mặc nàng van xin giãy dụa năn nỉ hết lời không 1 chút thương tiếc tự dưng quát tháo :

-NGƯỜI IM ĐI CHUYỆN SỐNG CHẾT CỦA NGƯỜI NGƯỜI KHÔNG CÓ QUYỀN QUYẾT ĐỊNH HÀ CỐ NGƯỜI PHẢI VAN XIN CHO MỆT MỎI LÀM CHI NGOAN NGOÃN THEO BỌN TA NẾU KO HẬU QUẢ NGƯỜI TỰ GÁNH KHÔNG CẦN NÓI NHIỀU RÕ CHƯA

Hết cách nàng bật khóc tất cả hết rồi ư?Ông trời ơi tại sa người lại đối xử với con như vậy con đã làm gì sai để bây giờ ra nông nỗi này.Hiện tại nàng đang hoàn toàn gục ngã,bầu trời trước mắt như sụp đổ,nỗi đau ngày càng lấn át linh hồn nàng,ai đó làm ơn nói cho nàng biết nàng phải làm gì đây phải sống như thế nào khi nàng đã mất tất cả oy.Trong bóng đêm dưới làn sương mờ ảo người con gái mặc chiếc váy trắng đang bị lũ ma quỷ nhà trời giữ chặt,nàng đang gục xuống tường chừng như đến cả linh hồn cũng ko còn nữa chúng ko còn sức kiểm soát chính mình nữa,gióng trái tim nàng giờ đây đau đớn như có hàng ngàn hàng vạn mũi dao sắc nhọn đâm sâu.Vết thương trong trái tim ấy không bao giờ có thể lành lại được nó đang rỉ máu không ngừng.Điều nàng cảm thấy đau đớn nhất bây giờ ko p là cái chết bởi ai cũng phải chết thôi ko sớm thì cũng muộn.Điều làm nàng quặn đau là người yêu của nàng,nàng ko ngờ hẳn là loại người như vậy hẳn ko thủy chung ko tốt đẹp như những gì nàng thấy uống công bao năm qua nàng trao tất cả niềm tin tình yêu cho hẳn, vậy mà chỉ chờ cơ hội hẳn 1 tay đẩy nàng xuống vực sâu không lối thoát.Nàng hận hẳn thấu xương tủy,trong tâm can nàng đang ko ngừng gào thét,giờ phút này nàng sẽ khắc cốt ghi tâm không bao giờ nàng có thể quên được những gì hẳn gây ra cho nàng,những tổn thương này nàng nhất định sẽ trả lại cho hẳn, bắt hẳn phải chịu cảm giác mà nàng phải trải qua dù nàng đã là ma cũng sẽ ko buông tha cho hẳn ngày đêm quấy rối hẳn.Nàng cố đứng dậy hiên ngang trước bọn ma quỷ kia tuyên bố đồng dạng với chúng:

-Được ta sẽ đi với các người đừng nghĩ ta sợ chúng ta đi thôi

Chỉ chờ có thế bấy ma quỷ áp giải nàng về âm giới dưới áng mây chiều tà.Đang đi,bỗng 1 con giồng tổ ko biết từ đâu kéo đến đưa nàng đi mất,để lại phía sau lũ ma quỷ hết sức bất ngờ lẫn ngạc nhiên ko kịp trở tay chỉ còn biết đứng nhìn con giồng dần xa.Chính nàng cũng ko tránh khỏi ngạc nhiên,không biết con giồng kì lạ kia từ đâu mà có mình đang ở đâu thế này sao khác với thời mình sống vậy cơ chứ. Nàng mượn xác hoàn hồn.Sau việc đại công chúa-em gái hoàng đế Sở quốc tỉnh lại sau 3 năm, trước đó các thầy thuốc đại phu nổi tiếng gần xa khắp kinh thành được mời đến ,bao nhiêu thuốc thang vậy mà công chúa vẫn ko có dấu hiệu bình phục mà còn ngược lại với mong muốn của mọi người.Cả triều đình được 1 phen láo loạn ,hoàng cung tấp nập người qua kẻ lại,hoàng đế sau khi nghe tin em gái đã tỉnh lại liền vui mừng khôn xiết vội vã chạy đến cung Tiêu Ngọc(cung dành cho đại công chúa).ôm chầm lấy mặt mày hớn hờ,nước mắt cứ thế thi nhau chảy dài trên khuôn mặt cương nghị:

-Hoàng muội cuối cùng muội cũng tỉnh lại rồi!muội biết không?ta lo lắng cho muội lắm tạ ơn trời phật muội đã ko sao rồi

Nàng bị ôm chặt đến mức tưởng chừng ko thể thở được vội lên tiếng ho nhẹ 1 cái nàng hắng giọng:

-đây là đâu ?ta là ai?rốt cuộc đây là nơi quái quỷ nào?sao ta lại ở đây?còn nữa các người là ai?sao ta ko nhớ gì hết?

Nàng thực sự hoảng loạn,đầu hiện đang rất đau giống như có tảng đá đè lên vậy,nàng ngã xuống nền đất lạnh giá ,về mặt tái mét môi khô thiếu sức sống. Vội ôm lấy đầu kêu toáng lên:

-Cứu ta với!đầu của ta đau wa aaaaa

Nhìn thấy biểu hiện của nàng hoàng đế ko khỏi hốt hoảng vội sai ti nữ cn mình thì vội ôm lấy nàng:

-Người mau gọi đại phu đến đây đi mau lên

Ti nữ nhún người gật đầu đáp:

-Vâng nô ti đi ngay bệ hạ xin hãy yên tâm!

-Ân người đi mau

-Dạ

Ti nữ bước ra khỏi phòng đi tìm đại phu

1 lát sau đại phu đã đến,có tiếng 1 công công vọng vào:

-Bẩm bệ hạ đại phu đã đến

-truyền vào

Công công truyền lời:

-đại phu hoàng thượng triệu ngài

Lập tức đại phu có mặt tại khuê phòng sau 1 hồi bắt mạch liền ra kết quả,liền tâu 1 cách tôn kính:

-Dạ bẩm hoàng thượng công chúa bị chứng mất trí nhớ chỉ cần ăn uống đầy đủ uống thuốc đúng thời lượng đảm bảo sẽ bình phục lại.Đề thần kê đơn ạ

Hoàng đế đến giờ mới bình tĩnh rồi bảo:

-Ân thật là tốt wa đại phu vất vả cho người rồi

Thuốc đã sắc xong đúng lúc 1 nô ti bung vào ,còn vị hoàng đế kia ngồi bên cạnh giường túc trực chăm sóc tiểu muội đáng thương. Thấy ti nữ đi đến Vương Sở thư-hòa

-Dạ đó là bổn phận của ng đại phu như thần lấy chữ tín làm đầu'lượng y như từ mẫu'nếu không còn việc gì thần xin cáo lui đây là thuốc của công chúa,ngày sắc uống 2 lần ạ-đưa mấy thang thuốc chìa trước mặt hoàng đế

-Được người có thể lui

Đại phu bước đến phía cửa và ra về

Thuốc đã sắc xong đúng lúc 1 nô ti bung vào ,còn vị hoàng đế kia ngồi bên cạnh giường túc trực chăm sóc tiểu muội đáng thương. Thấy ti nữ đi đến Vương Sở thư-hoàng đế cảm nhẹ nhàng chén thuốc lên:

-Đề ta người cứ lui đi

Ti nữ vâng lời đáp:

-dạ

rồi cũng lui xuống

Vương sở thư ngồi ngắm hoàng muội mà lòng ko khỏi đau xót từ bé công chúa chưa từng 1 lần bị tổn thương ,là lá ngọc cành vàng vậy mà giờ đây lại phải nằm đây cảm xúc bi thương ngày 1 lớn.Chợt,những ngón tay của ai đó cử động,tận giờ hoàng đế mới hết căng thẳng,khẽ gọi:

-hoàng muội muội nghe hết những lời hoàng huynh nói hết rồi phải ko vậy muội mau tỉnh dậy đi có được ko?

Nghe thấy có tiếng ai đang gọi mình nàng như từ trong giấc mơ đi ra ,choàng tỉnh dậy,cắt lời hỏi:

-Huỳnh là ai thế?

Hoàng đế vội nắm lấy tay muội muội của mình:

-bây giờ muội ko nhớ gì cũng ko sao muội yên tâm tĩnh dưỡng đi còn về thân phận của muội huỳnh sẽ giải đáp muội chính là biểu muội của ta tên của muội là Liễu Từ Yên năm nay muội 20t do muội mắc bệnh phong hàn nên đã hôn mê 3 năm giờ mới tỉnh lại muội là đại công chúa gọi ta là hoàng huynh nhé muội rất nghịch ngợm nhưng cũng rất đáng yêu mà-giọng hoàng đế pha chút cười đùa

Nàng ko khỏi sửng sốt khi chính tai đã nghe được câu chuyện động trời từ tai hoàng đế kia cái gì chuyện gì đã xảy ra không lẽ mình xuyên ko hả?về thời cổ đại mấy trăm năm sao ?trời ơi

Nàng hết sửng sốt thì đến bằng hoàng mọi chuyện diễn ra wa nhanh chóng,lòng nàng đang rối như tơ vò ko có cách nào gỡ bỏ.Nhìn biểu hiện của nàng vị hoàng huynh kia phì cười vì mặt nàng đang ngơ ngác hơn bg hết ,ngài lên tiếng:

-Từ yên muội làm sao vậy sao cứ ngơ ngơ ngác ngác hoài ?

Nàng giật mrik vội lắc đầu bào chữa,giọng điệu lúng túng:

-A...hòa...ng huyn...h không có gì đâu muội vui quá ko nói lên lời ấy mà

Sở vương liền quay wa nhìn nàng tặng ngay 1 ánh mắt triu mến đầy dịu dàng:

-Muội không sao chứ bây giờ uống thuốc cho khỏi bệnh khi nào khỏe huỳnh dẫn đi chơi chịu ko nào.

Nàng ngoan ngoãn uống hết chén thuốc kia mặc dù vị đắng làm nàng khó chịu ,chỉ là nàng ko muốn hoàng huynh buồn chứ nàng ko p con nít nữa quay mặt sang 1 bên giả vờ giận dỗi:

-hoàng huynh muội ko phải con nít nha huỳnh còn nói vậy muội liền ko chơi vs huỳnh

Người làm huỳnh chỉ biết cười trừ:

-được được ta ko trêu muội nữa

Ngay sau đó nàng nhảy lên ôm lấy cổ hoàng huynh miệng nhỏ xinh ko ngừng hoạt động:

-huỳnh tốt quá muội cảm ơn

Lệ đã tuôn trên hai gò má trắng hồng kia,hạnh phúc thật đấy,gia như mình có thể sống ở hiện đại thì hay biết mấy mình cũng sẽ được sống vui vẻ như nàng công chúa ,ở đó ko biết bây giờ bố mẹ với anh 2 thế nào rồi?con nhớ mn quá

Vị huỳnh kia khẽ lôi chiếc khăn tay ra lau đi những giọt nước mắt trong suốt đang tuôn như mưa,nhẹ ôm nàng vào lòng dỗ dành:

-ngoan nín đi nào huỳnh sẽ ko để muội phải buồn đừng lo lắng gì hết muội nghỉ ngơi đi huỳnh phải phê duyệt tấu chương đã.

Sau khi cánh cửa được khép lại,nàng nằm xuống bắt đầu chìm vào mộng đẹp.Một ngày trôi qua trong êm ả

Mấy ngày sau,hôm nay là yến tiệc của Sở quốc hoàng cung tung bừng náo nhiệt so với thường ngày.Tại 1 gian phòng do vẫn còn mệt nên nàng chưa dậy,từ bên ngoài tiếng gõ cửa vang lên:

-Đại công chúa hôm nay là yến tiệc họp mặt cơ hội ngoại giao của các nước người mau dậy đi ạ để chúng nô tì trang điểm thay y phục giúp .

Nàng lười biếng không muốn đứng dậy mắt vẫn nhắm miệng nói:

-Các người mở cửa vào đi

Các cung nữ e dè trả lời:

-Dạ thưa người đóng cửa bọn nô tì làm sao vào được ạ?

Lúc này nàng mới từ từ mở mắt lấy tay che miệng ngoáp 1 cái:

-ừ ha ta quên mất đợi ta

Nàng chạy ra với bộ dạng hấp tấp,tay vịn chốt cửa kéo 1 cái:

-rồi các ng vào đi

Các cung nữ tiến vào và họ bắt đầu thay y phục và trang điểm còn nàng ngồi im mắt vẫn nhắm để mặc họ thích làm gì thì làm

Công việc xong xuôi 1 nô tì reo lên:

-Woa công chúa người đẹp wa người hãy nhìn đi ạ

Tiếng reo của cung nữ kia làm nàng bừng tỉnh ngắm mình trong gương nàng thích thú đắc ý mà hùa theo:

-Oa ta đây sao ko nhận ra nổi các người khéo tay thật có thể làm thợ make up được rồi đó!

Các cung nữ nghe xong ko hiểu gì hết bèn nhìn nhau oy đánh mắt wa vị công chúa kia:

-Đại công chúa make up là gì vậy ạ?

Nàng xua tay cười trừ:

-ah không có gì ta nhầm xin lỗi các người chúng ta mau ra ngoài kẻo mn đợi lâu

-Dạ

rồi tất cả bước ra đến nơi yến tiệc đang diễn ra,nhìn thấy nàng bước từ ngoài vào các văn võ bá quan chur hầu các nc đều trầm trồ khen ngợi bởi nàng xinh đẹp tuyệt trần đáng vẻ thanh tao nhưng cx ko ít người ghen tị điển hình là nhị công chúa cô ta ko cam tâm tại sao Liễu Từ Yên ng lúc nào cũng được mn yêu quý còn ta chẳng có gì ta nhất định sẽ giết người-ý đồ lóe lên trong lòng ả Liễu Trân Nhi-con gái quý phi Dạ Yến.Nhìn thấy ánh mắt đố kỵ gian xảo ấy nàng ko 1 chút quan tâm bộ dạng ả mà còn ung dung tự tin bước đi trên tấm vải đỏ ,hoàng huynh của nàng đang mãi mê chúc rượu thấy muội muội liên dặt đi thì thầm:

-Muội có thể tấu 1 khúc đàn tranh được ko lâu rồi muội chưa đàn

Mặt nàng thoáng qua tia bối rối ,nàng làm sao biết đến mấy loại đàn thời này chứ giờ phải làm sao đây?tự nhiên nhớ ra cây sáo nàng luôn đem theo bên mình ở thời hiện đại nàng đã từng học thổi sáo nên ít nhiều gì cũng biết

-Huynh muội thổi sáo được không?

Hoàng đế nghe thế gật đầu:

-được

Nàng bắt đầu đưa hai tay lên 1 bên đặt lên thành sáo vỗ nhẹ,1 bên cầm lấy đầu sáo mà thổi

Tiếng sáo của nàng ngân vang bay bổng lên cao nhẹ nhàng du dương mà sâu lắng,ngay sau khi tiếng sáo chấm dứt Ngụy Lăng Thiên-vua ngụy quốc vỗ tay khen:

-Nàng quả như thiên hạ đồn sắc nước hương trời tài sắc vẹn toàn khó ai có thể sánh bằng

Nàng e thẹn cúi đầu khiêm tốn:

-không dám ngài đây quá khen chẳng hay có thể cho ta biết quý tánh đại danh ko?

Ngụy vương nhanh miệng đáp:

-Hảo ta là Ngụy Vương –Ngụy lăng thiên hoàng đế Ngụy quốc ta rất mong được làm quen mỹ nhân như hoa như lệ là nàng

-Ngài ko cần khách sáo như vậy ta đâu dám

-Nàng nói quá rồi hện gặp nàng sau ta có chút việc xin đi trước mong nàng thứ lỗi

Nàng lạnh nhạt nói:

-A Châu tiễn khách

Ngụy vương thấy thái độ của nàng thì ko hiểu nhưng đành để lúc khác vậy và quay gót ra về

Lát sau bữa tiệc kết thúc

Sau khi về đến nhà Lăng Thiên ngồi nhớ lại thái độ của nàng mà ko hết thắc mắc:Sao nàng ấy lại khó chịu với ta ?ta làm gì sai sao,quả thật là kì lạ?rồi lấc đầu 1 cái xua tan đi ý nghĩ đó tự nghĩ” dù sao ta cũng sẽ hỏi cưới nàng làm vợ người đẹp ả”đến đây hẳn cảm thấy rất vui

Ngay ngày hôm sau,ngụy vương cho ng mang lễ vật xin được cưới nàng làm vk,chỉ vài ngày đã đến ngày nàng lên kiệu hoa chính thức thành thân ,nhưng nàng chẳng thấy vui bởi nàng ko yêu hẳn cũng chỉ vì mối quan hệ giữa 2 nước nên đành lòng nàng bắt buộc phải nguyện ý làm nương tử của hắn.

Sau khi hôn lễ được hoàn tất, hân nhanh chóng sắc phong nàng làm hoàng hậu cả 2 sánh bước bên nhau trai tài gái sắc giống như 1 đôi tiên đồng ngọc nữ. Hoàng hậu thì đã sao nàng chẳng màng công danh quyền cao chức trọng bao nhiêu cũng chỉ là gió thoảng mây trôi. Vì quá yêu nàng hân chưa từng đụng qua nữ nhân chỉ sùng mình nàng, biểu hiện=cách hân cho người đẹp hậu cung 3000 phi tần mỹ nữ hân đều ko cần có nàng hân cảm thấy đủ hạnh phúc rồi. Còn nàng vẫn lạnh nhạt như ban đầu, đã 2 ngày nàng ko ăn uống gì tự nhốt mình trong phòng ko cười nói cũng ko bước chân khỏi phòng nửa bước điều này làm hân lo sốt sắng tức giận phá tan cửa phòng:

-Tại sao ta luôn cố gắng làm tất cả vì nàng vậy mà 1 lần yêu thương ta nàng cũng ko có rút cuộc ta đã làm gì sai nàng nói đi-hân bức xúc mà nói

Nàng im lặng ko nói lời nào ko phải nàng máu lạnh hay trái tim nàng là sắt đá mà là vì viễn cảnh quá khứ làm nàng ko cách nào chấp nhận hân được trái tim nàng từ lâu đã đóng băng từ ngày bị phản bội tình yêu khiến nàng sợ hãi nàng muốn trốn thoát khỏi nó.

Còn hân đứng đó nhìn nàng 1 lát rồi bỏ đi hân bây giờ đang rất đau khổ hân tìm đến rượu để quên đi nàng nhưng càng say hình bóng nàng lại luôn hiện lên trong đầu hân vừa say hân vừa gọi tên nàng mà trách mắng: Từ Yên Yên Nhi ta yêu nàng ta sợ mất nàng, đừng rời xa ta nương tử phu quân đời này kiếp này chỉ yêu nàng thôi cho ta 1 cơ hội đi mà ta không nên mắng nhiếc nàng ta sợ mất nàng

Nàng sau khi nghe ng hầu nói hân đang trần ngập trong men say thì lập tức đến chỗ hân, đúng lúc nàng nghe được những lời hân nói nàng cảm thấy chua xót tự trách bản thân đã gây lỗi lầm cho hân, nàng tự tay chăm sóc hân cả đêm. Đến sáng mới chợp mắt 1 lát hân đã tỉnh dậy từ lúc nào bàn tay to lớn của hân nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, bỗng nàng tỉnh dậy mừng rỡ choàng tay ôm lấy hân:

-Phu quân thiếp xin lỗi vì mọi chuyện chàng ăn chút cháo nhé

2 tiếng' phu quân từ miệng nàng phát ra làm hân vui sướng biết bao:

-nàng gọi phu quân 1 lần nữa đi

Nàng nhẹ đáp lại:

_phu quân

Hân đang rất hạnh phúc siết chặt lấy eo nàng khẽ đặt lên môi nàng 1 nụ hôn thật sâu chứa bao tình cảm nàng cũng thuận tay ôm cổ hân đáp trả

Cuối cùng nàng cũng đã tìm được tình yêu đích thực chân tình của mình, cái gọi là thiên trường địa cửu

2 người từ đó về sau luôn yêu thương nhau

Nàng tàn nhẫn, nàng lạnh lùng, nàng vô tâm

Nhưng ta sẽ nguyện yêu nàng dù ra sao

Vẫn sẽ che chở bảo vệ nàng&Ta ko tin nàng sẽ ko yêu ta

Góc bể chân trời gặp chân tình

“Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng”

Toàn văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Dù Nàng Tàn Nhẫn Ta Vẫn Cứ Yêu Nàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.